॥ तैत्तिरीय ब्राह्मणम् ॥

॥प्रथमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके प्रथमः प्रपाठकः ॥

अङ्गिरसो वै सत्रमासत। तेषां पृश्निर्घर्ममधुगासीत्। सर्जीषेणाजीवत्। तेऽब्रुवन्। कस्मै नु सत्रमास्महे। येऽस्या ओषधीर्न जनयाम इति। ते दिवो वृष्टिमसृजन्त। यावन्तः स्तोका अवापद्यन्त। तावतीरोषधयोऽजायन्त। ता जाताः पितरो विषेणालिम्पन्॥१॥

तासाञ्जग्ध्वा रुप्यन्त्यैत्। तेऽब्रुवन्। क इदमित्थमकरिति। वयं भागधेयमिच्छमाना इति पितरोऽब्रुवन्। किं वो भागधेयमिति। अग्निहोत्र एव नोऽप्यस्त्वित्यब्रुवन्। तेभ्य एतद्भागधेयं प्रायच्छन्। यद्धुत्वा निमार्ष्टि। ततो वै त ओषधीरस्वदयन्। य एवं वेद॥२॥

स्वदन्तेऽस्मा ओषधयः। ते वत्समुपावासृजन्। इदं नो हव्यं प्रदापयेति। सोऽब्रवीद्वरं वृणै। दश मा रात्रीर्जातन्न

दोहन्। आसङ्गवं मात्रा सह चराणीति। तस्माद्वत्सञ्जातन्दश रात्रीर्न दुहन्ति। आसङ्गवं मात्रा सह चरति। वारेवृतꣳ ह्यस्य। तस्माद्वत्सꣳ सꣳसृष्टधयꣳ रुद्रो घातुकः। अति हि सन्धान्धयति॥३॥

अलिम्पन्वेद घातुक एकं च॥१॥ [१]

प्रजापतिरग्निमसृजत। तं प्रजा अन्वसृज्यन्त। तमभाग उपास्त। सोऽस्य प्रजाभिरपाक्रामत्। तमवरुरुत्समानोऽन्वैत्। तमवरुधन्नाशक्नोत्। स तपोऽतप्यत। सोऽग्निरुपारमतातापि वै स्य प्रजापतिरिति। स रराटादुदमृष्ट॥४॥

तद्घृतमभवत्। तस्माद्यस्य दक्षिणतः केशा उन्मृष्टाः। ताज्येष्ठलक्ष्मी प्राजापत्येत्याहुः। यद्रराटादुदमृष्ट। तस्माद्रराटे केशा न सन्ति। तदग्नौ प्रागृह्णात्। तद्व्यचिकित्सत्। जुहवानी ३ मा होषा ३ मिति। तद्विचिकित्सायै जन्म। य एवं विद्वान् विचिकित्सति॥५॥

वसीय एव चेतयते। तं वाग्भ्यवदज्जुहुधीति। सोऽब्रवीत्।

कस्त्वमसीति। स्वैव ते वागित्यब्रवीत्। सोऽजुहोत्स्वाहेति। तत्स्वाहाकारस्य जन्म। य एवꣳस्वाहाकारस्य जन्म वेद। करोति स्वाहाकारेण वीर्यम्। यस्यैवं विदुषः स्वाहाकारेण जुह्वति॥६॥

भोगायैवास्य हुतं भवति। तस्या आहुत्यै पुरुषमसृजत। द्वितीयमजुहोत्। सोऽश्वमसृजत। तृतीयमजुहोत्। स गामसृजत। चतुर्थमजुहोत्। सोऽविमसृजत। पञ्चममजुहोत्। सोऽजामसृजत॥७॥

सोऽग्निरबिभेत्। आहुतीभिर्वै माऽऽप्नोतीति। स प्रजापतिं पुनः प्राविशत्। तं प्रजापतिरब्रवीत्। जायस्वेति। सोऽब्रवीत्। किं भागधेयमभि जनिष्य इति। तुभ्यमेवेदꣳ हूयाता इत्यब्रवीत्। स एतद्भागधेयमभ्यजायत। यदग्निहोत्रम्॥८॥

तस्मादग्निहोत्रमुच्यते। तद्धूयमानमादित्योऽब्रवीत्। मा हौषीः। उभयोर्वै नावेतदिति। सोऽग्निरब्रवीत्। कथन्नौ

होष्य॒न्तीति॑। सा॒यमे॒व तुभ्यं॑ जु॒हुवन्॑। प्रा॒तर्मह्य॒मित्य॑ब्रवीत्। तस्मा॑द॒ग्नये॑ सा॒यꣳ हू॑यते। सूर्या॑य प्रा॒तः॥९॥

आ॒ग्ने॒यी वै रात्रिः॑। ऐ॒न्द्रमह॑ः। यदनु॑दिते॒ सूर्ये॑ प्रा॒तर्जु॑हु॒यात्। उ॒भय॑मे॒वाग्ने॒यꣳ स्या॑त्। उदि॑ते॒ सूर्ये॑ प्रा॒तर्जु॑होति। तथा॒ग्नये॑ सा॒यꣳ हू॑यते। सूर्या॑य प्रा॒तः। रात्रिं॒ वा अनु॑ प्र॒जाः प्र जा॑यन्ते। अह्ना॒ प्रति॑ तिष्ठन्ति। यत्सा॒यं जु॒होति॑॥१०॥

प्रैव तेन॑ जायते। उदि॑ते॒ सूर्ये॑ प्रा॒तर्जु॑होति। प्रत्ये॒व तेन॑ तिष्ठति। प्र॒जाप॑तिरकामयत॒ प्रजा॑ये॒येति॑। स ए॒तद॑ग्निहो॒त्रं मि॑थु॒नम॑पश्यत्। तदुदि॑ते॒ सूर्ये॑ऽजुहोत्। यजु॑षा॒ऽन्यत्। तूष्णीम॒न्यत्। ततो॒ वै स प्राजा॑यत। यस्यै॒वं वि॒दुष॒ उदि॑ते॒ सूर्ये॑ऽग्निहो॒त्रं जुह्व॑ति॥११॥

प्रैव जा॑यते। अथो॒ यथा॒ दिवा॑ प्रजा॒नन्नेति॑। ता॒दृगे॒व तत्। अथो॒ खल्वा॑हुः। यस्य॒ वै द्वौ पुण्यौ॑ गृ॒हे वस॑तः। यस्तयो॑र॒न्यꣳ रा॒धय॑त्य॒न्यन्न। उ॒भौ वाव स

तावृच्छ॒तीति॑। अ॒ग्निं वावादि॒त्यः सा॒यं प्र वि॑शति। तस्मा॑द॒ग्निर्दू॒रान्नक्त॑न्दद॒शे। उ॒भे हि तेज॑सी स॒म्पद्ये॑ते॥१२॥

उ॒द्यन्तं॒ वावादि॒त्यम॒ग्निरनु॑ स॒मारो॑हति। तस्मा॑द्धू॒म ए॒वाग्नेर्दिवा॑ ददृशे। यद॒ग्नये॑ सा॒यं जु॑हु॒यात्। आ सूर्या॑य वृश्च्येत। यत्सूर्या॑य प्रा॒तर्जु॑हु॒यात्। आऽग्नये॑ वृश्च्येत। दे॒वता॑भ्यः स॒मद॑न्दध्यात्। अ॒ग्निर्ज्योति॒र्ज्योतिः॒ सूर्यः॒ स्वाहेत्ये॒व सा॒यꣳ हो॑त॒व्यम्॑। सूर्यो॒ ज्योति॒र्ज्योति॑र॒ग्निः स्वाहेति॑ प्रा॒तः। तथो॒भाभ्याꣳ॑ सा॒यꣳ हू॑यते॥१३॥

उ॒भाभ्यां॑ प्रा॒तः। न दे॒वता॑भ्यः स॒मद॑ दधाति। अ॒ग्निर्ज्योति॒-रित्या॑ह। अ॒ग्निर्वै रे॑तो॒धाः। प्र॒जा ज्योति॒रित्या॑ह। प्र॒जा ए॒वास्मै॒ प्र ज॑नयति। सूर्यो॒ ज्योति॒रित्या॑ह। प्र॒जास्वे॒व प्रजा॑तासु॒ रेतो॑ दधाति। ज्योति॑र॒ग्निः स्वाहेत्या॑ह। प्र॒जा ए॒व प्रजा॑ता अ॒स्यां प्रति॑ष्ठापयति॥१४॥

तू॒ष्णीमुत्त॑रा॒माहु॑तिं जुहोति। मि॒थु॒न॒त्वाय॒ प्रजा॑त्यै। यदुदि॑ते॒ सूर्ये॑ प्रा॒तर्जु॑हु॒यात्। यथाऽति॑थये॒ प्रद्रु॑ताय

शून्यायावस्थायाहार्यꣳ हरन्ति। तादृगेव तत्। क्वाह तत्स्तद्भवतीत्याहुः। यत्स न वेद। यस्मै तद्धरन्तीति। तस्माद्यदौषसं जुहोति। तदेव सम्प्रति। अथो यथा प्रार्थमौषसं परिवेवेष्टि। तादृगेव तत्॥१५॥

अमृष्ट विचिकित्संति जुह्वत्यजामसृजताग्निहोत्रꣳ सूर्याय प्रातर्जुहोति जुह्वति सम्पद्यते हूयते स्थापयति सम्प्रति द्वे च॥२॥ [२]

रुद्रो वा एषः। यदग्निः। पत्नी स्थाली। यन्मध्येऽग्नेरधिश्रयेत्। रुद्राय पत्नीमपि दध्यात्। प्रमायुका स्यात्। उदीचोऽङ्गारान्निरूह्याधि श्रयति। पत्नियै गोपीथाय। व्यन्तान्करोति। तथा पत्न्यप्रमायुका भवति॥१६॥

घर्मो वा एषोऽशान्तः। अहरहः प्र वृज्यते। यदग्निहोत्रम्। प्रतिषिञ्चेत्पशुकामस्य। शान्तमिव हि पशव्यम्। न प्रतिषिञ्चेद्ब्रह्मवर्चसकामस्य। समिद्धमिव हि ब्रह्मवर्चसम्। अथो खलु। प्रतिषिच्यमेव। यत्प्रतिषिञ्चति॥१७॥

तत्पशव्यम्। यज्जुहोति। तद्ब्रह्मवर्चसि। उभयमेवाकः। प्रच्युतं वा एतदस्माल्लोकात्। अगतन्देवलोकम्। यच्छृतꣳ

ह॒विरन॑भिघारितम्। अ॒भि द्योत॑यति। अ॒भ्यै॑वैन॑द्धारयति। अथो॑ देव॒त्रैवैन॑द्गमयति॥१८॥

पर्य॑ग्नि करोति। रक्षं॑सा॒मप॑हत्यै। त्रिः पर्य॑ग्नि करोति। त्र्या॑वृ॒द्धि य॒ज्ञः। अथो॑ मेध्य॒त्वाय॑। यत्प्रा॒चीन॑मुद्वा॒सयै॑त्। यज॑मानꣳ शु॒चाऽर्प॑येत्। यद्द॑क्षि॒णा। पि॒तृ॒दे॒व॒त्यꣳ स्यात्। यत्प्र॒त्यक्॥१९॥

पत्नी॑ꣳ शु॒चाऽर्प॑येत्। उ॒दी॒चीन॒मुद्वा॑सयति। ए॒षा वै दे॑वमनु॒ष्याणा॑ꣳ शा॒न्ता दिक्। तामे॒वैन॒दनूद्वा॑सयति॒ शान्त्यै॑। वर्त्म॑ करोति। य॒ज्ञस्य॒ सन्त॑त्यै। निष्ट॑पति। उपै॒व तत्स्तृ॑णाति। च॒तुरुन्न॑यति। चतु॑ष्पादः प॒शवः॑॥२०॥

प॒शूने॒वाव॑रुन्धे। सर्वा॑न्पू॒र्णानुन्न॑यति। सर्वे॒ हि पुण्या॑ रा॒द्धाः। अ॒नूच॒ उन्न॑यति। प्र॒जाया॑ अनूचीन॒त्वाय॑। अ॒नूच्ये॒वास्य॑ प्र॒जाऽर्धु॑का भवति। सम्मृ॑शति॒ व्यावृ॑त्त्यै। नाहौ॑ष्य॒न्नुप॑ सादयेत्। यदहौ॑ष्यन्नुपसा॒दयै॑त्। यथा॒ऽन्यस्मा॑ उपनि॒धाय॑॥२१॥

अ॒न्यस्मै॑ प्र॒यच्छ॑ति। ता॒दृगे॒व तत्। आऽस्मै॑ वृश्च्येत। यदे॒व गार्ह॑पत्येऽधि॒ श्रय॑ति। तेन॒ गार्ह॑पत्यं प्रीणाति। अ॒ग्निर॑बिभेत्। आहु॑तयो॒ माऽत्यै॑ष्य॒न्तीति॑। स ए॒ताꣳ स॒मिध॑मपश्यत्। तामाऽध॑त्त। ततो॒ वा अ॒ग्नावाहु॑तयोऽध्रियन्त॥ २२॥

यदे॑नꣳ स॒मय॑च्छत्। तत्स॒मिधः॑ समि॒त्त्वम्। स॒मिध॒मा द॑धाति। समे॒वैनं॑ यच्छति। आहु॑तीना॒न्धृत्यै॑। अथो॑ अग्निहो॒त्रमे॒वेध्मव॑त्करोति। आहु॑तीनां॒ प्रति॑ष्ठित्यै। ब्र॒ह्म॒वा॒दिनो॑ वदन्ति। यदेकाꣳ॑ स॒मिध॑मा॒धाय॒ द्वे आहु॑ती जु॒होति॑। अथ॒ कस्याꣳ॑ स॒मिधि॑ द्वि॒तीया॒माहु॑तिं जुहो॒तीति॑॥ २३॥

यद्वे स॒मिधा॑वा द॒ध्यात्। भ्रातृ॑व्यमस्मै जनयेत्। एकाꣳ॑ स॒मिध॑मा॒धाय॑। यजु॑षा॒ऽन्यामाहु॑तिं जुहोति। उ॒भे ए॒व स॒मिद्वती॒ आहु॑ती जुहोति। नास्मै॒ भ्रातृ॑व्यञ्जनयति। आदी॑प्तायां जुहोति। समि॑द्धमिव॒ हि ब्र॑ह्मवर्च॒सम्। अथो॒ यथाऽति॑थिं॒ ज्योति॑ष्कृ॒त्वा प॑रि॒ वेवे॑ष्टि। ता॒दृगे॒व तत्।

च॒तुरुन्न॑यति। द्विर्जु॑होति। तस्मा॑द्द्वि॒पाच्चतु॑ष्पादमत्ति। अथो॑ द्वि॒पद्ये॒व चतु॑ष्पदः॒ प्रति॑ ष्ठापयति॥२४॥

भ॒व॒ति॒ प्र॒ति॒षि॒ञ्चति॑ गमयति प्र॒त्यक्प॒शवं॑ उपनि॒धाया॑प्रियन्तेति॒ तच्च॒त्वारि॑ च॥३॥ [३]

उ॒त्त॒रावं॑तौ॒ वै दे॒वा आहु॑ति॒मजु॑हवुः। अवा॑ची॒मसु॑राः। ततो॑ दे॒वा अभ॑वन्। पराऽसु॑राः। यङ्का॒मये॑त॒ वसी॑यान्त्स्या॒दिति॑। कनी॑य॒स्तस्य॒ पूर्व॑ꣳ हु॒त्वा। उत्त॑रं॒ भूयो॑ जुहुयात्। ए॒षा वा उ॑त्त॒राव॒त्याहु॑तिः। तान्दे॒वा अ॑जुहवुः। तत॒स्ते॑ऽभवन्॥२५॥

यस्यै॒वं जुह्व॑ति। भव॑त्ये॒व। यङ्का॒मये॑त॒ पापी॑यान्त्स्या॒दिति॑। भूय॒स्तस्य॒ पूर्व॑ꣳ हु॒त्वा। उत्त॑र॒ङ्कनी॑यो जुहुयात्। ए॒षा वा अवा॒च्याहु॑तिः। तामसु॑रा अजुहवुः। तत॒स्ते परा॑ऽभवन्। यस्यै॒वं जुह्व॑ति। परै॒व भ॑वति॥२६॥

हु॒त्वोप॑ सादय॒त्यजा॑मित्वाय। अथो॒ व्यावृ॑त्त्यै। गार्ह॑पत्यं॒ प्रती॑क्षते। अन॑नुध्यायिनमे॒वैनं॑ करोति। अ॒ग्नि॒हो॒त्रस्य॒ वै स्था॒णुर॑स्ति। तं य ऋ॒च्छेत्। य॒ज्ञ॒स्था॒णुमृ॑च्छेत्। ए॒ष वा अ॑ग्निहो॒त्रस्य॑ स्था॒णुः। यत्पूर्वा॑ऽऽहु॑तिः। तां यदुत्त॑रया॒ऽभि

जुहुयात्॥२७॥

यज्ञस्थाणुमृच्छेत्। अतिहाय पूर्वामाहुतिं जुहोति। यज्ञस्थाणुमेव परि वृणक्ति। अथो भ्रातृव्यमेवास्वाऽतिक्रामति। अवाचीनꣳ सायमुपमार्ष्टि। रेत एव तद्दधाति। ऊर्ध्वं प्रातः। प्र जनयत्येव तत्। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। चतुरुन्नयति॥२८॥

द्विर्जुहोति। अथ क्व द्वे आहुती भवत इति। अग्नौ वैश्वानर इति ब्रूयात्। एष वा अग्निर्वैश्वानरः। यद्ब्राह्मणः। हुत्वा द्विः प्राश्नाति। अग्नावेव वैश्वानरे द्वे आहुती जुहोति। द्विर्जुहोति। द्विर्निमार्ष्टि। द्विः प्राश्नाति॥२९॥

षड्गम्पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतूनेव प्रीणाति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। किं देवत्यमग्निहोत्रमिति। वैश्वदेवमिति ब्रूयात्। यद्यजुषा जुहोति। तदैन्द्राग्नम्। यत्तूष्णीम्। तत्प्राजापत्यम्॥३०॥

यन्निमार्ष्टि। तदोषधीनाम्। यद्द्वितीयम्। तत्पितॄणाम्।

यत्प्राश्ञा॑ति। तद्गर्भा॑णाम्। तस्मा॒द्गर्भा॒ अन॑श्ञन्तो वर्धन्ते। यदा॒चाम॑ति। तन्म॑नु॒ष्या॑णाम्। उद॑ङ्घर्या॒वृत्याचा॑मति॥३१॥

आ॒त्मनो॑ गोपी॒थाय॑। निर्णे॑नेक्ति॒ शुद्ध्यै॑। निष्ट॑पति स्व॒गाकृ॑त्यै। उद्दि॑शति। स॒प्त॒र्॒षीने॒व प्री॑णाति। द॒क्षि॒णा प॒र्याव॑र्तते। स्वमे॒व वी॒र्य॑मनु॑ प॒र्याव॑र्तते। तस्मा॒द्दक्षि॒णोऽर्ध॑ आ॒त्मनो॑ वी॒र्या॑वत्तरः। अथो॑ आदि॒त्यस्यै॒वावृत॒मनु॑ प॒र्याव॑र्तते। हु॒त्वोप॒ समि॑न्धे॥३२॥

ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒सस्य॒ समि॑द्ध्यै। न ब॒र्॒हिरनु॒ प्र ह॑रेत्। असꣳस्थितो॒ वा ए॒ष य॒ज्ञः। यद॑ग्निहो॒त्रम्। यद॑नु प्र॒हरे॑त्। य॒ज्ञं विच्छि॑न्द्यात्। तस्मा॒न्नानु॑ प्र॒हृत्यम्॑। य॒ज्ञस्य॒ सन्त॑त्यै। अ॒पो नि न॑यति। अ॒व॒भृ॒थस्यै॒व रू॒पम॑कः॥३३॥

अ॒भ॒व॒न्भ॒व॒ति॒ जु॒हु॒यान्न॑यति मार्ष्टि॒ द्विः प्राश्ञा॑ति प्राजाप॒त्यमाचा॑मतीन्धेऽकः॥४॥ [४]

ब्र॒ह्म॒वा॒दिनो॑ वदन्ति। अ॒ग्नि॒हो॒त्रप्रा॑यणा य॒ज्ञाः। किं प्रा॑यणमग्निहो॒त्रमिति॑। व॒त्सो वा अ॑ग्निहो॒त्रस्य॒ प्राय॑णम्। अ॒ग्नि॒हो॒त्रं य॒ज्ञाना॑म्। तस्य॑ पृथि॒वी सदः॑। अ॒न्तरि॑क्ष॒माग्नी॑द्ध्रम्।

द्यौर्ह॑विर्धानम्। दि॒व्या आपः॒ प्रोक्ष॑णयः। ओष॑धयो ब॒र्॒हिः॥३४॥

वन॒स्पत॑य इ॒ध्मः। दिशः॑ परि॒धयः॑। आ॒दि॒त्यो यूपः॑। यज॑मानः प॒शुः। स॒मु॒द्रोऽव॑भृ॒थः। स॒व॒त्स॒रः स्व॑गाका॒रः। तस्मा॒दाहि॑ताग्नेः॒ सर्व॑मे॒व ब॑र्हि॒ष्य॑न्द॒त्तं भ॑वति। यत्सा॒यं जु॒होति॑। रात्रि॑मे॒व तेन॑ दक्षि॒ण्यां कु॑रुते। यत्प्रा॒तः॥३५॥

अह॑रे॒व तेन॑ दक्षि॒ण्यं॑ कुरुते। यत्ततो॒ दद॑ति। सा दक्षि॑णा। याव॑न्तो॒ वै दे॒वा अहु॑त॒मादन्। ते परा॑ऽभवन्। त ए॒तद॑ग्निहो॒त्रꣳ सर्व॑स्यै॒व स॑मव॒दाया॑जुहवुः। तस्मा॑दाहुः। अ॒ग्नि॒हो॒त्रं वै दे॒वा गृ॒हाणां॒ निष्कृ॑तिमपश्य॒न्निति॑। यत्सा॒यं जु॒होति॑। रात्रि॑या ए॒व तद्धु॒ताद्या॑य॥३६॥

यज॑मान॒स्यापरा॑भावाय। यत्प्रा॒तः। अह्न॑ ए॒व तद्धु॒ताद्या॑य। यज॑मान॒स्यापरा॑भावाय। यत्ततो॒ऽश्ञाति॑। हु॒तमे॒व तत्। द्वयोः॒ पय॑सा जुहुयात्प॒शुका॑मस्य। ए॒तद्वा अ॑ग्निहो॒त्रं मि॑थु॒नम्। य

एवं वेद। प्र प्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जायते॥३७॥

इमामेव पूर्वया दुहे। अमूमुत्तरया। अधिश्रित्योत्तरमा नयति। योनावेव तद्रेतः सिञ्चति प्रजनने। आज्येन जुहुयात्तेजस्कामस्य। तेजो वा आज्यम्। तेजस्व्येव भवति। पयसा पशुकामस्य। एतद्वै पशूनाꣳ रूपम्। रूपेणैवास्मै पशूनवरुन्धे॥३८॥

पशुमानेव भवति। दध्नेन्द्रियकामस्य। इन्द्रियं वै दधि। इन्द्रियाव्येव भवति। यवाग्वा ग्रामकामस्यौषधा वै मनुष्याः। भागधेयेनैवास्मै सजातानव रुन्धे। ग्राम्येव भवति। अयज्ञो वा एषः। योऽसामा॥३९॥

चतुरुन्नयति। चतुरक्षरꣳ रथन्तरम्। रथन्तरस्यैष वर्णः। उपरीव हरति। अन्तरिक्षं वामदेव्यम्। वामदेव्यस्यैष वर्णः। द्विर्जुहोति। द्व्यक्षरं बृहत्। बृहत एष वर्णः। अग्निहोत्रमेव तत्सामन्वत्करोति॥४०॥

यो वा अ॑ग्निहो॒त्रस्यो॑प॒सदो॒ वेद॑। उपै॑नमुप॒सदो॑ नमन्ति। वि॒न्दत॑ उपस॒त्तारम्॑। उ॒न्नीयोप॑ सादयति। पृ॒थि॒वीमे॒व प्री॑णाति। हो॒ष्यन्नुप॑सादयति। अ॒न्तरि॑क्षमे॒व प्री॑णाति। हु॒त्वोप॑ सादयति। दिव॑मे॒व प्री॑णाति। ए॒ता वा अ॑ग्निहो॒त्रस्यो॑प॒सदः॑॥४१॥

य ए॒वं वेद॑। उपै॑नमुप॒सदो॑ नमन्ति। वि॒न्दत॑ उपस॒त्तारम्॑। यो वा अ॑ग्निहो॒त्रस्याश्रा॑वितं प्र॒त्याश्रा॑वित॒ꣳ होता॑रं ब्र॒ह्माण॑ं वषट्का॒रं वेद॑। तस्य॒ त्वे॑व हु॒तम्। प्रा॒णो वा अ॑ग्निहो॒त्रस्याश्रा॑वितम्। अ॒पा॒नः प्र॒त्याश्रा॑वितम्। मनो॒ होता॑। चक्षु॑र्ब्र॒ह्मा। नि॒मे॒षो व॑षट्का॒रः॥४२॥

य ए॒वं वेद॑। तस्य॒ त्वे॑व हु॒तम्। सा॒यं॒ यावा॑नश्च॒ वै दे॒वाः प्रा॑त॒र्यावा॑णश्चाग्निहो॒त्रिणो॑ गृ॒हमाग॑च्छन्ति। तान् यन्न त॒र्पयेत्। प्र॒जया॑ऽस्य प॒शुभि॒र्वि ति॑ष्ठेरन्। यत्त॒र्पयेत्। तृ॒प्ता ए॑नं प्र॒जया॑ प॒शुभि॑स्तर्पयेयुः। स॒जूर्दे॒वैः सा॒यं याव॑भि॒रिति॑ सा॒यꣳ सम्मृ॑शति। स॒जूर्दे॒वैः प्रा॒तर्याव॑भि॒रिति॑ प्रा॒तः। ये

चै॒व दे॒वाः सा॑यं॒ यावा॑नो॒ ये च॑ प्रात॒र्यावा॑णः॥४३॥

ताने॒वोभया॒ꣳस्तर्पयति। त ए॑नं तृ॒प्ताः प्र॒जया॑ प॒शुभि॑स्तर्पयन्ति। अ॒रु॒णो ह॑ स्मा॒हौप॑वेशिः। अ॒ग्नि॒हो॒त्र ए॒वाह॒ꣳ सा॒यं प्रा॑त॒र्वज्रं॒ भ्रातृ॑व्येभ्यः॒ प्र ह॑रामि। तस्मा॒न्मत्पापी॑या॒ꣳसो॒ भ्रातृ॑व्या॒ इति॑। च॒तुरुन्न॑यति। द्विर्जु॑होति। स॒मित्स॑प्त॒मी। स॒प्तप॑दा॒ शक्व॑री। शा॒क्व॒रो वज्रः॑। अ॒ग्नि॒हो॒त्र ए॒व तत्सा॒यं प्रा॑त॒र्वज्रं॒ यज॑मानो॒ भ्रातृ॑व्याय॒ प्र ह॑रति। भव॑त्या॒त्मना॑। परा॑ऽस्य॒ भ्रातृ॑व्यो भवति॥४४॥

ब॒र्हिः प्रा॒तर्हु॒ताद्या॑य जायते रुन्धेऽसा॒मा क॑रोत्ये॒ता वा अ॑ग्निहो॒त्रस्यो॑प॒सदो॑ वषट्का॒रश्च॑ प्रात॒र्यावा॑णो॒ वज्र॒स्त्रीणि॑ च॥५॥ [५]

प्र॒जाप॑तिरकामयतात्म॒न्वन्मे॑ जाये॒तेति॑। सो॑ऽजुहोत्। तस्मा॑त्म॒न्वद॑जायत। अ॒ग्निर्वा॒युरा॑दि॒त्यः। तेऽब्रुवन्। प्र॒जाप॑तिरहौषीदात्म॒न्वन्मे॑ जाये॒तेति॑। तस्य॑ व॒यम॑जनिष्महि। जाय॑तान्न आत्म॒न्वदिति॒ तेऽजु॒हवुः। प्रा॒णाना॑म॒ग्निः। त॒नुवै॑ वा॒युः॥४५॥

चक्षु॑ष आदि॒त्यः। तेषा॒ꣳ हु॒ताद॑जायत॒ गौरे॒व। तस्यै॒

पर्यसि व्यायच्छन्त। ममं हुतादजनि ममेति। ते प्रजापतिं प्रश्ञमायन्। स आदित्यौऽग्निमब्रवीत्। यतरो नौ जयात्। तन्नौ सहासदिति। कस्यै कोऽहौषीदिति प्रजापतिरब्रवीत्कस्यै क इति। प्राणानामहमित्यग्निः॥४६॥

तनुवा अहमिति वायुः। चक्षुषोऽहमित्यादित्यः। य एव प्राणानामहौषीत्। तस्यं हुतादजनीति। अग्नेर्हुतादजनीति। तदग्निहोत्रस्याग्निहोत्रत्वम्। गौर्वा अग्निहोत्रम्। य एवं वेद गौरग्निहोत्रमिति। प्राणापानाभ्यामेवाग्निꣳ समर्धयति। अव्यर्धुकः प्राणापानाभ्यां भवति॥४७॥

य एवं वेद। तौ वायुरब्रवीत्। अनु मा भजतमिति। यदेव गार्हपत्येऽधिश्रित्याहवनीयमभ्युद्रवान्। तेन त्वां प्रीणानित्यब्रूताम्। तस्माद्यद्गार्हपत्येऽधिश्रित्याहवनीयमभ्युद्रवति। वायुमेव तेन प्रीणाति। प्रजापतिर्देवताः सृजमानः। अग्निमेव देवतानां प्रथममसृजत। सोऽन्यदालम्भ्यमवित्वा॥४८॥

प्र॒जाप॑तिम॒भि प॒र्याव॑र्तत। स मृ॒त्योर॑बिभेत्। सो॑ऽमुमा॑दि॒त्य-मा॒त्मनो॒ निर॑मिमीत। तꣳ हु॒त्वा परा॑ङ्प॒र्याव॑र्तत। ततो॒ वै स मृ॒त्युमपा॑जयत्। अप॑ मृ॒त्युं ज॑यति। य ए॒वं वेद॑। तस्मा॒द्यस्यै॒वं वि॒दुषः॑। उ॒तैका॒हमु॒त द्व्य॒हन्न जुह्व॑ति। हु॒तमे॒वास्य॑ भवति। अ॒सौ ह्या॑दि॒त्यो॑ऽग्निहो॒त्रम्॥४९॥

त॒नुवै॑ वा॒युर॒ग्निर्भ॑व॒त्यवि॑त्वा भव॒त्येकं च॥६॥ [६]

रौ॒द्रङ्गवि॑। वा॒य॒व्य॑मुप॑सृष्टम्। आ॒श्वि॒नन्दु॒ह्यमा॑नम्। सौ॒म्यन्दु॒ग्धम्। वा॒रु॒णमधि॑ श्रितम्। वै॒श्व॒दे॒वा भि॒न्दवः॑। पौ॒ष्णमुद॑न्तम्। सा॒र॒स्व॒तं वि॒ष्यन्द॑मानम्। मै॒त्रꣳ शरः॑। धा॒तुरुद्वा॑सितम्। बृह॒स्पते॒रुन्नी॑तम्। स॒वि॒तुः प्र क्रा॑न्तम्। द्या॒वा॒पृ॒थि॒व्यꣳ॑ ह्रि॒यमा॑णम्। ऐ॒न्द्रा॒ग्नमुप॑सन्नम्। अ॒ग्नेः पूर्वाऽऽहु॑तिः। प्र॒जाप॑ते॒रुत्त॑रा। ऐ॒न्द्रꣳ हु॒तम्॥५०॥

उद्वा॑सितꣳ स॒प्त च॑॥७॥ [७]

द॒क्षि॒ण॒त उप॑ सृजति। पि॒तृ॒लो॒कमे॒व तेन॑ जयति। प्राची॒मा व॑र्तयति। दे॒व॒लो॒कमे॒व तेन॑ जयति। उदी॑चीमा॒वृत्य॑ दोग्धि। म॒नु॒ष्य॒लो॒कमे॒व तेन॑ जयति। पूर्वौ॑ दुह्याज्ज्ये॒ष्ठस्य॑

ज्यैष्ठिनेयस्य। यो वा गतश्रीः स्यात्। अपरौ दुह्यात्कनिष्ठस्य कानिष्ठिनेयस्य। यो वा बुभूषेत्॥५१॥

न सं मृशति। पापवस्यसस्य व्यावृत्त्यै। वायव्यं वा एतदुपसृष्टम्। आश्विनन्दुह्यमानम्। मैत्रन्दुग्धम्। अर्यम्ण उद्वास्यमानम्। त्वाष्ट्रमुन्नीयमानम्। बृहस्पतेरुन्नीतम्। सवितुः प्रक्रान्तम्। द्यावापृथिव्यꣳ ह्रियमाणम्॥५२॥

ऐन्द्राग्नमुप सादितम्। सर्वाभ्यो वा एष देवताभ्यो जुहोति। योऽग्निहोत्रं जुहोति। यथा खलु वै धेनुन्तीर्थे तर्पयति। एवमग्निहोत्री यजमानन्तर्पयति। तृप्यति प्रजया पशुभिः। प्र सुवर्गं लोकं जानाति। पश्यति पुत्रम्। पश्यति पौत्रम्। प्र प्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जायते। यस्यैवं विदुषोऽग्निहोत्रं जुह्वति। य उ चैनदेवं वेद॥५३॥

बुभूषेद्ध्रियमाणञ्जायते द्वे च॥८॥ [८]

त्रयो वै प्रैयमेधा आसन्। तेषान्त्रिरेकोऽग्निहोत्रमजुहोत्। द्विरेकः। सकृदेकः। तेषां यस्त्रिरजुहोत्। स ऋचाऽजुहोत्।

यो द्विः। स यजुषा। यः सकृत्। स तूष्णीम्॥५४॥

यश्च यजुषाऽजुहोद्यश्च तूष्णीम्। तावुभावार्ध्नुताम्। तस्माद्यजुषाऽऽहुतिः पूर्वा होतव्या। तूष्णीमुत्तरा। उभे एवर्धी अवरुन्धे। अग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निः स्वाहेति सायं जुहोति। रेत एव तद्दधाति। सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः सूर्यः स्वाहेति प्रातः। रेत एव हितं प्र जनयति। रेतो वा एतस्य हितन्न प्र जायते॥५५॥

यस्याग्निहोत्रमहुत ँ सूर्योऽभ्युदेति। यद्यन्ते स्यात्। उन्नीय प्राङुदाद्रवेत्। स उपसाद्यातमितोरासीत। स यदा ताम्येत्। अथ भूः स्वाहेति जुहुयात्। प्रजापतिर्वै भूतः। तमेवोपासरत्। स एवैनन्तत उन्नयति। नार्तिमार्च्छति यजमानः॥५६॥

तूष्णीञ्जायते यजमानः॥९॥ [९]

यदग्निमुद्धरति। वसवस्तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुह्वति। वसुष्वेवास्याग्निहोत्र ँ हुतं भवति। निहितो

धूपा॒यञ्छे॑ते। रु॒द्रास्तर्ह्य॒ग्निः। तस्मि॒न् यस्य॒ तथा॑विधे॒ जुह्व॑ति। रु॒द्रेष्वे॒वास्याँग्निहो॒त्रꣳ हु॒तं भ॑वति। प्र॒थ॒ममि॒ध्ममर्चिरा ल॑भते। आ॒दि॒त्यास्तर्ह्य॒ग्निः॥५७॥

तस्मि॒न् यस्य॒ तथा॑विधे॒ जुह्व॑ति। आ॒दि॒त्येष्वे॒वास्याँग्निहो॒त्रꣳ हु॒तं भ॑वति। सर्व॑ ए॒व स॑र्व॒श इ॒ध्म आदी॑प्तो भवति। विश्वे॑ दे॒वास्तर्ह्य॒ग्निः। तस्मि॒न् यस्य॒ तथा॑विधे॒ जुह्व॑ति। विश्वे॑ष्वे॒वास्य॑ दे॒वेष्व॑ग्निहो॒त्रꣳ हु॒तं भ॑वति। नि॒त॒राम॒र्चिरु॒पावै॑ति लोहि॒नीके॑व भवति। इन्द्र॒स्तर्ह्य॒ग्निः। तस्मि॒न् यस्य॒ तथा॑विधे॒ जुह्व॑ति। इन्द्र॑ ए॒वास्याँग्निहो॒त्रꣳ हु॒तं भ॑वति॥५८॥

अङ्गा॑रा भवन्ति। तेभ्योऽङ्गा॑रेभ्यो॒ऽर्चिरुद॑ति। प्र॒जा-प॑ति॒स्तर्ह्य॒ग्निः। तस्मि॒न् यस्य॒ तथा॑विधे॒ जुह्व॑ति। प्र॒जाप॑ताव॒वास्याँग्निहो॒त्रꣳ हु॒तं भ॑वति। शरोऽङ्गा॑रा॒ अध्यू॑हन्ते। ब्रह्म॒ तर्ह्य॒ग्निः। तस्मि॒न् यस्य॒ तथा॑विधे॒ जुह्व॑ति। ब्रह्म॑न्ने॒वास्याँग्निहो॒त्रꣳ हु॒तं भ॑वति। वसु॑षु रु॒द्रेष्वा॑दि॒त्येषु॒ विश्वे॑षु दे॒वेषु॑। इन्द्रे॑ प्र॒जाप॑तौ॒ ब्रह्म॑न्। अप॑रिवर्गमे॒वास्यै॒तासु॑

देवतासु हुतं भवति। यस्यैवं विदुषोऽग्निहोत्रं जुह्वति। य उ चैनदेवं वेद॥५९॥

आदित्यास्तर्ह्यग्निरिन्द्र एवास्याग्निहोत्र२ हुतं भवति देवेषु चत्वारि च (यदग्निर्निहितः प्रथम२ सर्व एव निंतरामङ्गारा: शरोऽङ्गारा ब्रह्म वसुष्वष्टौ ॥)॥१०॥ [१०]

ऋतन्त्वा सत्येन परिषिञ्चामीति सायं परिषिञ्चति। सत्यन्त्वर्तेन परिषिञ्चामीति प्रातः। अग्निर्वा ऋतम्। असावादित्यः सत्यम्। अग्निमेव तदादित्येन सायं परिषिञ्चति। अग्निनाऽऽदित्यं प्रातः सः। यावदहोरात्रे भवतः। तावदस्य लोकस्य। नार्तिर्न रिष्टिः। नान्तो न पर्यन्तोऽस्ति। यस्यैवं विदुषोऽग्निहोत्रं जुह्वति। य उचैनदेवं वेद॥६०॥

अस्ति द्वे च॥११॥ [११]

अङ्गिरसः प्रजापतिरग्नि२ रुद्र उत्तरावतीं ब्रह्मवादिनोऽग्निहोत्रप्रायणा यज्ञाः प्रजापतिरकामयतात्मन्वद्रौद्रङ्गवि दक्षिणतस्त्रयो वै यदग्निमृतन्त्वा सत्येनैकादश॥११॥

अङ्गिरसः प्रैव तेन पशूनेव यन्निमार्ष्टि यो वा अग्निहोत्रस्योपसदो दक्षिणतष्षष्टिः॥६०॥

अङ्गिरसो य उचैनदेवं वेद॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके प्रथमः प्रपाठकः समाप्तः॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.
GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita
Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/